

Előfizetési árak:

Egész évre 8.—
Fél évre 4.—
Negyed évre 2.50
Egyes példány ára
20 fillér.

Megjelenik vasárnap.

DÉLSOMOGY

POLITIKAI LAP

Szerkesztőség:

Rákóczi-utca 10. szám.

Kiadóhivatal:

Városház-épület.

Kéziratot nem adjuk
vissza. — Nyit-tér
petit sora 40 fillér

Mi magyarok.

Hogy mik vagyunk, mi magyarok, azt nem is tudtuk, de Európa sem igen tudta. Vagyha tudta, már rég elfelejtette. — Ezelőtt még nem is olyan régen, mi fölületes izgága nép voltunk, akik nagyot kiáltva, nagyof ugrottunk és azután visszapotyantunk, és meglapultunk, ha egy erősebb marku urnak árnyéka vetődött előre, És szalmaláng voltunk, amely hirtelen fellobbant. Ezelőtt nem is olyan régen megbizhatatlanok rebélisek, gyanus turániak voltunk annyi gutgesinnt árja közt, akik külön utakon akartunk járni, ösztöyér paragrafusokon rágódtunk és marcangoltunk egymást, magyar a magyart, nem látva meg, hogy velünk együtt lakó szomszédaink várták az alkalmat, hogy ránk rohanjanak.

Es volt idő, nem is olyan régen amikor komor sejtelmek lengtek minket körül, amikor kétségbe kezdtünk esni jövőnk felett, s azon tanakodtunk, hogy államiságunk nem élte-e már le azt az időt, amelyet a végzet kimért neki? Kétségbe kellett esnünk s a dekadenciának, nemzeti sorvadások jelei kezdtek mutatkozni.

De hol vannak most torzsaikadásaink, belviszályaink és pártoskodásaink? Hol vannak sivár pártharcaink, agyonrágott házszabályaink? Hol van a parlamenti szájkosár, kaloda, spanyol hüvelyk szorító, képviselőknek kitesékelése? stb. stb.

Elvannak téve, föl vannak függesztve s ne adja a zordarcu Hadur, hogy valaha is lekaszik, mert nemzetek mindig apró kicsinyességbe halnak bele. Tanuk rá a lengyel „Nye pozvolim” s a világtörténelem számos adata.

És megrázkódott sarkába mégis a vén Európa. Komor napok szakadtak a magyarra. Egyszerre, szinte minden bevezetés nélkül. — De a magyarok talpra ugrottak, megtörölték hályogos szemüket, elfelejtették a kicsinyes torzsaikadásokat s előtűntek a magyar szellem legszebb vonásai, amelyeket még Ázsiából hozott magával s nem tudta csökkenteni tíz hosszú század.

A széthúzó magyarság egy lett, mint a história legszebb napjaiban s elfelejtve apró bajait, merő nagylelkűség, feledés, bocsánat és önfeláldozás. Mert rettenetes válságos időben kell védenie hazáját és királyát. — S erre a magyar úgy rohan, hogy bámula-

tos. — A fő az, hogy ebben a rohamban benne van a népnek ezer év alatt meg nem változott pszichológiája. És benne van egy kis atavizmus is, a virtusnak hosszú multakon keresztül megmaradt tiszta akkordja. Ez a virtus gázolta le középzasia népségeit s ez a virtus ütött rajt a vén Európán is. Ez a virtus döngötte Byzanc kapuját és az ehhez hasonló dolgok föl vannak a régi krónikák pergamentjére jegyezve.

S most ismét nagy dicsősége van a magyar rettenhetetlenségének. Az egyszerű csatavesztés most nem visszavonulást jelent, de jelenthet halált a nemzetre.

De mi azért ne féltsük a hazát, mert ahol magyar katonák harcolnak, ott csak dicsőség teremhet. Lengendák nőnek a véres mezőkön s a lezajlott borzalmas küzdelem után lesz dolga Kliónak fölronni a dicső tetteket a történelem lapjaira.

Ilyenek vagyunk mi magyarok a harcban és háboruban. De vajon azután? Vajon félünk-e a békétől, mely nem valami nagyon célszerű léggör a magyaroknak. Folytassuk-e az ősi virtust és a béke műveihez ne értsünk?

A montenegrói határszélről.

— A „Délsomogy” eredeti tárcája. —

Még ez év augusztus hó elején, mikor a háboru kitört, megtámadták a montenegróiak a határszélen levő erődítményt — Kozmácsot és az ott őrségként levő határvadászokat (Gränz Jägerket) részben agyonlőtték, részben elkergették, mivel kevesen voltak. Az erődítményt a montenegróiak elfoglalták. Ezen helyről azután hetenkint intéztek támadást a belső határvadász kaszárnya és a kiküldött csapatok ellen, olyanmódon, hogy a közeli falvak lakóit mind elmenekültek, ott hagyva lakásukat, termőföldjeiket és le nem született szülőiket.

Mikor a kint levő csapatok megtámadták őket, ezekkel nagy csatározást folytattak, de mivel azok folyton a hegytetőkön tartózkodtak, lehetetlen volt őket teljesen visszaszorítani. Hogy nagy ütközetek voltak, láthatók

voltak abból, amikor mi kerültünk fel a hegytetőre, minden bokor, minden kiálló kő mellett nagy rakásokban találtuk a kilőtt montenegrói fegyverlővegeket, közte orosz és török gyártmányu hüvelyeket.

Később már annyira vetemedtek, mivel az élelmük fogytán volt, hogy a belső kaszárnyát is megtámadták. Egy ilyen alkalommal az ott levő sertéseket elhajtották és minden használható összeszedve, a környék házait felgyújtva visszavonultak.

Látva a parancsnokság e sok gaztettöket, elhatározta, hogy támadást intéz ellenük, hogy megtorolja a sok betörést. Segítségért kért a közeli gyaloghadosztálytól, amely ki is küldött 3000 gyalogos népfőkelőt, csupa nagyalföldi magyarokat, akik november 10-én érkeztek meg. Még ugyanezen nap ebédutánján riadó lett kiadva a trebinjei hadaknak és készenlétbe helyezkedtünk.

Délután 1 órakor a helyi viszonyokkal ismerős határvadászoktól megindult egy szakasz az ut kikémlésére, utána a telefonosztály indult, s ezután minden órában egy-

egy csapat, mely mint elővéd szolgált és este 6 órakor megindult a fő gyalogos csapat, egyesülve a már itt elhelyezett osztrák népfőkelő gyalogezreddel és a határvadászokkal.

Éjjel fél 12 órakor indult el a műszaki csapat, elől kisebb gyalogság, utána telefon osztály, azután a tüzérség. A felvonulás igen lassan haladt, mert az elhelyezett őrségek az ut mentén mindenütt lámpával adták a jelt 100—100 lépés távolságra egymástól, kik szintén elülről kapták a jelzést, hogy tiszta-e az ut. Mig ilyen jelet nem adtak, addig nem indultunk tovább és sokszor fél óráig is várakoztak. Szép holdvilágos éjjel volt, jobbról-balról magas hegyek völgyében folyt a Trebinje folyó, mely mellett a kocsu uton haladtunk meglehetősen csöndben.

S mintha csak ki lett volna számítva, mikor megvirradt, éppen odaértünk a helyszínére. A hegyi tüzérek előre mentek fel a hegyek, a nehéz tarack balra a hegy aljába, mi pedig fel az előttünk levő hegytetőre. A többi is helyére és minden helyről rö-

Megkezdődött a nagy karácsonyi vásár!

Rendkívüli alkalmi vételek!

Mélyen leszállított árak!

Deutsch Dávid Fia divatházában, Szigetvárott.

De ugye most ne beszéljünk ezekről, mert korai s mert bizunk benne, hogy a hős magyar nemzet nemcsak, a háborút tartja nagy dolognak de a békét is.

Egy hős vérünk halála és temetése Szigetváron.

Ki mérhetné meg, mely toll írhatná le azon fájdalom nagyságát, mely akkor márkol bele a gyermekét igazán szerető apai szívébe, midőn ez örömtől eltelten siet rég nem látott fiát keblére zárni és szenvedéseire enyhítő irt csepegtetni, de élő fia helyett csak kihűlt tetemére talál? Ez a mérhetetlen nagy fájdalom jutott osztályrészü Marosán Péter székudvari (Arad m.) születésű 22 éves tanító édes jó atyjának is, ki a messze Maros tájékáról jött a szigetvári kórházban ápolni fiát ennek óhajára meglátogatni.

Marosán Pétert a már végére hajló november hónapnak egyik napján szállították a valjevói útközvetben kapott súlyos sebével a szigetvári kórházba, ahol a leggondosabb ápolás dacára folyó hó 1-én meghalt. A szegény jó édes atya már nem találta hős fiát az élők között. Amire epedve vágyott, nem hallotta többé annak egykor oly beszédes ajkáról az „édes apa“ nevet. Hiába volt a fájdalomtól megtört atyának szívetfacsaró zokogása, hiába hívó szózata, fiának márványarca mosolyra nem derült, elszállott hős lelke többé vissza nem térhetett. Letört az apai szívnek legszebb virága, sirhaszállott legszebb reménye! . . .

E korán megdicsőült hős vérünknek temetése december hó 3-án délután 3 órakor volt Szigetvár közönségének lélekemelő módon megnyilatkozott részvéte mellett a kanizsai-uti temetőben a város által felajánlott díszsírhelyen temették el. A temetésen megjelentek a Szigetváron létező összes hivatalok, intézetek, testületek, egyesületek, az állami polgári fiu- és leányiskola növen-

dékei, magánosok, a szigetvári vasuti állomáson őrszolgálatot teljesítő katonák és azon itt ápolat sebesült hősök, kik ha nehezen is, de járti tudnak. A koporsót koszorúk és virágcsokrok borították. Koszorút helyeztek a koporsóra: Szigetvár közönsége, Állami elemi iskolai tanítótestület, Sebesült katonák és ápolónők, Jótevény keresztény nőegylet, Szigetvári kórház, Dr. Rusa Ernőné; virágcsokorral rótták le a kegyelet adóját: Állami polgári leányiskola, Verbóczy István, Hádinger-asztaltársaság és még számosan. Az egyházi gyászteremtést Fehérváry Kálmán hoboli ref. s. lelkész látta el, ki gyönyörű imákat és magasan szárnyaló megható beszédet mondott. A Szigetvári Dalosegylet a kórházban felállított ravatal mellett és a temetőben szép gyászdalokat énekelt. A szigetvári önk. tűzoltóegylet kürtöse imára fújt. A szertartás után a meghalt hóst bajtársai vitték a gyászkocsira.

Méreteiben is nagyszerű volt a gyászmenet, mely utolsó útjára kísérte a hazáért meghalt ifju hős katonát. A gyászkocsit a megtört szívű apa követte Szabó Gyula áll. isk. tanító kíséretében, ki mindenben segítője és gyámolítója volt itt tartózkodása alatt. Közvetlen utánuk katonai rendben a sebesült hősök haladtak a színtéri hős küzdelemben megsebesült Ocsodál Dezső százados vezetése alatt. Könnyekig megható jelenet! A meghalt hóst kísérő sebesült hősök bánatos serege! Vajjon miről gondolkodtatok ti, édes véreink a bajtársat pihenőhelyére kísérő utatokon? Merre szállhatott lelketek szárnyrakelt merengő álma? Merre, merre? . . . Az ut két felén hosszú-hosszu sorban Szigetvár igaz részvétele érző gyászruhás közönsége haladt.

Szép és megható volt e temetés. Méltó a hazáért meghalt hőshöz, méltó Szigetvár nemesen érző közönségéhez.

A temetés rendezéséért a főérdem Dr. Rózenberger Alajos kórházi igazgató-főorvost és Sárközy Kálmán kórházi gondnokot, valamint a gondnokság többi tagjait illeti meg, kik leginkább buzgólkodtak a temetésnek hőshöz méltó sikere érdekében.

tön telefont vezettek az erre kirendelt emberek a mi hegytetőnkre mivel itt székelt a főparancsnokság egy tetőnélküli üres házban és ugyancsak összekötötték a trebinjei főparancsnoksággal is a telefont.

Reggel 6 óra volt, mikor az első 3 ágyulövés elhangzott az völgyben elhelyezett 10 cm. tarackágyukból és jó reggelt köszönt Nikita birodalmának. Mi pedig kötélén húztuk fel vagy 80-an az ágyut a meredek hegyre, mert ide lő fel nem tud jönni. Nyolc órakor készen lettünk vele s rögtön megkezdttük mi is, valamint a többi elhelyezett ágyu is — Kormácsra a tüzelést. Embereink kik már voltak tűzben, nevetgélve végezték a kiadott parancsokat, míg nekem kissé szokatlan volt a sok pufogatás, mert a közeli hegyek minden egyes lövést 30-szorosan visszhangoztak. Azonban megszűnt a nevetés, midőn a tulsó oldalról is kezdődött az ágyulövés, de csak 3 ágyuból. Ehhez nem voltunk hozzászokva, hogy onnét is ágyuval löjjenek. És valami gyomor émelygést éreztem ekkor s nem tudtam hogy hova álljak, hogy hol nem talál el az ágyugolyó. Ámde mindent meg lehet szokni, a golyók süvítését is úgy megszoktuk, hogyha ment egy a levegőbe, a hángjáról megismertük milyen ágyuból való; sőt utóbb a montenegrói ágyut már hángjáról is megismertük. Sőt egész szépen ki lehetett venni a felénk jövő ágyugolyók süvítését s utóbb már nevetve

dugtuk le fejünket az ásott lyukba, hogy azt ne érje, a hátsó testtel mit se törődve.

S jöttek a megjegyzések: Ez rövid volt. — Ez hosszú volt. — Ez jobbra ment. — Ez balra. — De már egy se félt, azonban ha töltésre jött a parancs és el voltunk foglalva, amikor jött az a bizonyos süvítés, azért lefeküdtünk a tisztekkel együtt.

Tíz óra felé gyalogságunk a közeli hegyet támadta meg és csakugy ropogott a fegyver és gépfegyver mindkét részről vagy 4—5000 lépésre s akkor irányítottuk ágyuinkat és a gyalogság előtt tisztítottuk srappelokkal az utat. Délután 1 órakor a cattarói repülőgép osztálytól egy gép jött a levegőbe, megnézni merre van az ellenség és még segített is a rajta elhelyezett gépfegyverrel. Fél 4 órakor újra jött és egy bombát dobott közibéjük. Nekünk időközben töltényünk az ágyuhoz fogytán volt, tehát telefonon lett rendelve s automobil hozta ki. Este 5 órakor beszüntettük az ágyuzást, mert sötét volt, de ők tulról még este 8 órakor is ágyuztak ránk, azonban a gyalogság egész éjjel izesztegette egymást.

Másnap reggel 6 órakor újra kezdtük mi is, de ők is. A gyalogság már a második hegyet készült megtámadni. Ez a nap volt a legerősebb, mert délelőtt 11 órától délután 2 óráig megállásunk nem volt, oly gyors tüzelést kellett végezni. Azt hiszem az éjjel azok is megerősítést kaptak és nagy

Te hős ifju, édes vértünk, ki itt Zrinyi sasfészkében lehelted ki lelked, nyugodj, pihenj a mi földünkben csendesen, poraid fölött örködni fog a bús emlékezet!

Aki erőt adott, hogy össze nem roskadtál a veszteség és fájdalom nagy súlya alatt, vigasztaljon meg téged a jóságos Isten, te édes jó atya!

Farkas Gyula.

Az öreg honvéd.

*Oh, micsoda álmok,
Mily ragyogó képek!
Átélem újra a
Harcot, dicsőséget.*

*Roskadozó testem
Megifjul álomban,
Szabadságért égő
Szívem, újra dobban.*

*Hallom a csataszót:
Előre, előre!
Míntha nem is volna,
Lábam rég ellöve.*

*Gyámolító mankóm
Fényes karddá váltik,
Rajta a szabadság
Haragja villámlik.*

*Megvakul a zsarnok
Sötét szeme tőle,
Diadalszó zendül:
Honvédek előre!*

*Oh mily csoda álmok,
Mily ragyogó képek,
Átélem újra a
Harcot, dicsőséget . . .*

*Csak mikor felébredsz
A hajnal sugára:
Borulok le némán,
Szegényes kis szobám
Tölgy-fa asztalára.*

HAVAS ISTVÁN

erővel védekeztek a támadás ellen. Nekünk is érkezett gyalogsági tartalék segítség, de 3 óra fele már felertek a dombra a mieink is és most már csak a Kozmács erődítmény volt vissza, ahol a montenegróiak ágyuja is volt.

Második éjjel a tarack ágyuk helyét változtattak és közelebb helyezkedtek a harc színhelyéhez. Reggel aztán kezdődött a gyalogság támadása. A telefon folyton szólt s a vezénylő kapitány adta mindenhová a rendeletet, hová löjünk. Az erődítményt kezdtük ágyuzni. Belenéztem a távcsőbe s láttam, hogy Kozmács elő falán egy nagy lyukat ütöttek a golyók, két ágyujuk pedig már tönkre ment. Most a harmadikat keresték meg távcsővel. Mikor megtalálták, be-mondták a számokat s ágyuink egyenkint próbálövést tettek, majd azután egyszerre 4 ágyunk tüzelt. Onnét még egy kis ideig jött a válasz, de utóbb elhalgatott. Gyalogságunk az egész várat körülvette. Érdekes volt mikor egy asszony lovat vezetve igyekezett fel a várba, felpakolva töltényekkel s egy srappel érte utjában. Mikor a füst elszállt se ló, se asszony nem volt. Nem tudni a várban hányan lehettek, de nem engedték közel a mieinket, ami a várban levőknek azért is könnyű volt, mert biztos fedezékben voltak, míg a mieink fárasztó, fölfelé vezető uton és biztos fedezék hiányában nem bátorokdtek közel. Közben beállt az est. Éjjel

A mi hősi temetése.

A múlt vasárnapi számunkban közöltük a gyászhirot, hogy kedves földünk ifj. Káin Károly öt golyó által találva az orosz harcmezőn súlyosan megsebesült s október 28-án hősi halált halt a sátoraljaujhelyi kórházban. — Megirtuk azt is, hogy holttestét haza szállítják Szigetvárra s őszinte részvéttel, igazán bánatosan várta közönségünk a hét folyamán az újut hozó vonatot. Ámde a jelenlegi forgalmi akadályok miatt csak tegnap délelőtt érkezett meg diszes érckoporsóba zárva szegény földünk holtteste. — Már a délelőtti órákban gyorsan elterjedt a hír, és a Részvényomda kirakatában olvasta a közönség, hogy a temetés d. u. 3 órakor lesz a vasutállomásról.

Már a déli órákban nagy csoportokban vonult le a közönség a vasútra, hol a virágcsokros és koszorúkkal borított gyászkoocsin pihent a mi hősi holtteste. Itt jegyezzük meg, hogy többek között a következők koszorúit láttuk a koporsón és gyászkoocsin: A szülők, A város előljárósága, A vöröskeresztes ápolónők, Körmendy Ferencné (Budapest), Szántó Imre (Budapest), Szigetvári lányok. Pécsinger János, Hell József és Riedelmayer Sándor barátai, Aschenbrener János és családja, Farkas György, Mauchart Antal és Szücs József családjai, özv. Jakovits Györgyné, Fehér Emil, Fuchs Károly és Kelemen Ernő, A polgári fiu- és leányiskola, Verbovecz Ernő. Csokrot küldtek: Baumgartner, Beck családok, valamint Fehér Miklós és neje, Dömötör Lajosné, özv. Pécsinger Mihályné, Bajnóczyné, Krammer Ferenc és családja, Brunner Julcsa, Weisz Jenő és családja, Jády Gyula, Gerócsné, Szücs Elvira és Magduska, Weisz Jolánka, a Szigetváron lévő katonák és még számosan.

Az egyházi gyász szertartást Herger

József esperes plébános végezte s a Dalosegyesület itthon maradt tagjai úgy a beszenteléskor mint a temetőben megható gyászéneket adtak elő. A temetésen a város az összes állami és magánhivatalok képviselve voltak s rajtuk kívül óriási nagyszámu gyászoló közönség és a sebesült katonák Ócsodál Dezső százados vezetése alatt.

A temetőben az egyházi szertartás után Farkas Gyula áll. elemi iskolai igazgató lépett a sírgödör mellé s az alábbi megható gyászbeszédet mondta:

Tisztelt gyászoló Közönség!

Egy tisztos törzsnek szép reményekre jogosító fiatal sarjadékát letörte a romboló vihar. Egy szent eszmének, még a csüggedő lelkeket is fölvilágosító nemes érzelmeknek: a hazaszeretnek egyik véres áldozatát takarja el előlünk e koszorúkkal borított néma koporsó. Egy hősi ifjunak korai halálát siratjuk keserű könnyekkel e kihűlt tetemek fölött, ki oly sok, ezer és ezer, de mindmegannyi hősi társával vérért, élelét áldozta föl a mindenért: a hazáért.

Mig élt, mig itt járt köztünk, lelkének jóságával, mosolygó ajkának derűjével mindnyájunk szeretetét biztosította a maga számára. És midőn a haza bajba jutott, midőn szüksége volt a hazának fiai védőkarjára: meghallotta és megértette a haza hívó szavát és lelkes örömmel ment védelmezni a megtámadott hazát. És küzdött! Küzdött magyar hősiességgel, küzdött magyar becsülettel mindaddig, mig hős karjából ki nem hullott a honvdő fegyver.

Az oroszok ellen vívott véres harcokban kapott halálos sebet, de azért nem a rideg idegenben, hanem az édes hazai földön Sátoraljaujhelyen lehelte ki nemes lelkét e megdicsőült vértünk.

A szülői szeretet kegyelele meghozta a porlandó részeket. A nemesebb rész: a halhatatlan lélek hitünk szerint megtért Urához és immár onnan küld bucsucsókat kedves övéhez. A lélek nélküli test itt van, itt fog pihenni az ősök hamvai mellett, ahol csendes lesz álma, zavartalan a nyugalma.

Tisztelt gyászoló Közönség! Ne kérdezzük most itt, miért kellett ennek így történnie; ne kérdezzük miért marja a reményeikben megtört szülők szívét a fájdalom kínja; ne kérdezzük miért ölt gyászruhát szerető hit-

vesét veszített oly sok bánatos özvegy; azt se kérdezzük miért kesereg az édes jó apa visszatérését hiába reménylő, hiába váró árván maradt kicsinyek ezre; óh ne kérdezzük miért e háború? Itt a holtak birodalma van, ne zavarjuk panaszainkkal mély álmaikat!

De tiszteljük a háború okozta fájdalmakat, nyujtsunk vigaszt, szárítsuk föl a könnyeket; szülő, hitves, gyermek titkolja el, csak egy rövid időre rejtsse el a szomorúságot, az aggodalmat. Lelkesüljünk, bizzunk hős fiaink fegyverének győzelmében, hogy el ne kedvetlenítsük a hazáért, nemzetünkért, éretünk, gyermekeinkért, jövőnkért, a magyar becsületért, küzdő kedveseinket, édes véreinket.

Ők lelkes elszántsággal és hiven teljesítik a haza iránti köteleiket. Kimondhatatlanul sokat szenvednek, vértüket ontják, meghalnak érte és minden bizonnyal megmentik a hazát.

Tanuljunk tőlük mindnyájan! Tanuljunk tőlük hazaszeretést, tanuljunk tőlük kötelességtudást! Ne legyünk mi sem hitványak, teljesítsük mi is kötelességünket.

Nekünk, itthonmaradottaknak kivétel nélkül mindnyájunknak, a férfinek, a nőnek, ifjunak és ellagottnak dolgoznunk kell. Dolgozni magunk helyett, dolgozni hadbavonult véreink helyett. Dolgozzunk váltatva, egyetértő megértéssel és segítsük egymást, mert egymásra vagyunk utalva és nagyon-nagyon kevesen vagyunk.

Ha így teszünk, akkor nem omlott hiába a drága magyar vér, akkor minden bizonnyal bekövetkezik az a jobbkor, „mely után buzgó imádság epedez százezrek ajkán.“

Tisztelt gyászoló Közönség! Mindnyájunknak van kiért gyászruhát öltetni; mindnyájan vesztettünk kedvest, ki talán ellenséges idegen földben jeltelen helyen alussza át örök álmát és nincs módunkban egy szerény koszorúval, csak egy szál virággal is leróni a kegyelet adóját.

Azért, ha a visszaemlékezés fájdó érzete erőt vesz rajtunk, zárandokoljunk el e sírhoz, itt sirjuk el fájdalmunkat. És egyben elsirat-hatjuk mind a harcban elesett kedvesünket. Zárandokoljunk el e sírhoz, mert ez a sír a mienk, mindnyájunké, ez a sír Szigetvár városáé. És mert e szentelt hamvak virágok nélkül porladhatnak, legyen gondotok rá szigetvári honleányok és ültessetek e sír fölé illatos virágokat!

E hős ifju és minden a háborúban elesett vértünk nem halt meg, mert emlékünkbem él. „Aki szeretetei emlékében él, az nem

vissza akarták szorítani a mieinket és erős tüzelésre ébredtünk, de nem sikerült nekik.

Negyedik nap reggel újra ágyuztuk a várat, de a távolság nagy volt, s mivel azoknak már ágyujuk nem volt, délután 3 órakor jött a parancs a visszavonulásra, a mi nagy örömünkre.

Elsőször a legtávolabbi ágyuk kaptak parancsot a bevonulásra, mig mi addig erősen tüzeltünk. S mikor mi vonultunk a hátulsó ágyuk tüzeltek. A gyalogság nagyobb része már visszavonult, azonban 4 ágyu 3 és század gyalogság tovább is ott maradt, mi pedig megindultunk és este 6 órára hazakerültünk.

Most a parancsnokság motoros ágyukat kért s ha ezek megérkeznek újból kimegyünk, melyekkel az én összedöntjük a vár falait és visszafoglaljuk az eddig bitorolt Kozmács várát.

Napközben a repülőgép megjelent és je-

lentést dobott le, hogy hol áll a legtöbb ellenség. A mi hegytetőnkön épen a kocsi-utrá lehetett látni s egész nap láttuk, hogyan hordták hordágyon a sebesülteket, melyek száma körülbelül 200, a halottakét pedig 20 körül volt.

Az éjjelek igen kellemesek voltak, de hogy is ne, mikor a kopasz kővön kellett aludni és egy pokróccal takarózni. Az oldalaink egy óra alatt úgy fájtak, hogy az éj legnagyobb részét sétálással töltöttük. Hajnal felé pedig lementünk a másfél kilométernyire levő konyhához, a tűz köré megledni s reggel 5 órakor megkávéztunk s újra kezdődött a tánc. Mivel délben volt a legnagyobb harc, az ebéd eszünkbe sem jutott, igaz hogy nem is volt kész, csak este 5 órára, de akkor is jól esett.

Haza érve, másnap reggel csak 9 órakor keltünk és csak ruha, ágyu és fegyver tisztítás volt.

Ilyen volt az első ütközet, amely most már nem is olyan rémesnek tűnik fel, mint azelőtt. Trebinje város a hőstettekért az itteni tűzértségnek 6 hektóliter bort, a gyalogságnak pedig 12 hestóliter sört ajándékozott, amit ki is osztottak.

Eddig csodálkoztam, hogy miért tart a háború oly soká. De most már tapasztaltam hogy nem oly kis dolog főleg ott, ahol az ellenségnek is oly sok ágyuja van és nagy csapat áll szemközt egymással. Kint a harc-téren már nem arról beszéltünk, hogy mikor szabadulunk haza, hanem hogy mikor mehetünk már vissza Trebinjébe meleg helyre, fedé alá s bizony első éjjel a máskor rossz szalmazsák is igen édes fekvőhelynek bizonyult. Ez egy 4 napos háborúnak a tapasztalt eseményei, hát még mit tudhat az, aki hónapok óta harcban áll!

Miszlay György.

Ujonnan megnyilt!

PÉCS VÁROS LÁTVÁNYOSSÁGA!

Pécsi Nagypárház

Király-u. 22. PÉCS Telefon 9-66

Nagy karácsonyi vásár.

OCCASIO ÁRAK.

Férfi, női Confectió. Szörme áruk. Cipő és **katonai felszerelések** és minden raktáron levő cikkekben.

halt meg, az csak távol van; az halt meg, akít elfelejtnek.”

Tisztelt gyászoló Közönség! A most dúló véres háborúból, amelyben a legműveltebb és kevésbé művelt nemzetek egymás gyengítésére emeltek egymás ellen fegyvert és amelynek egyik igaz részvétet keltő áldozata végtisztességénél Szigetvár közönsége ily nagyszerű módon adott részvétének kifejezést, sok-sok tanulságot vonhatunk le és értékesíthetünk jövőnk érdekében. Nem célozom most ezekkel itt foglalkozni, de az alkalomszerűség és a háborúról megtudott iszonyu borzalmak kötelességgé teszik, hogy rámutassunk arra az utra, amelyen a jövőben polgári és emberi szempontból haladnunk kell.

A háboru egy szükséges rossz, amit megakadályozni, lehetetlenné tenni emberi akaratnak, emberi erőnek meg nem adatott; de borzalmaiban mérsékelni és ritkábbá tenni igenis lehet.

A nemzetek fejlődéséhez, a háboru okozta veszteségek pótlásához idő kell és ennek alapfeltétele a béke. Béke a polgárok között, béke a nemzetek között.

Azért mi, akik e szomorú alkalommal itt összegyűlekeztünk, fogadjuk meg e sirál, hogy a ránk erőszakolt háboru végeztével, bármint hozzon is számunkra a jövő, azon közben legyen az kicsiny vagy kiterjedtebb hová hivatásunk, sorsunk helyezett bennünket, a béke érdekében munkálkodunk és ennek érdekében feszítjük meg minden erőnket, hogy legalább gyermekeink, unokáink élvezhessék a béke áldásait, a béke gyümölcseit. Ez polgári és emberei kötelességünk egyaránt.

Katonák, magyar hősök, édes véreim! kik szintén elkísértétek utolsó útjára e hős bajtársokat, ti is megsebesültetek a haza védelmében, nektek is vérrózsát tűzött büszke melletekre a hazaszeretet. Kalapot emelünk és meghajlunk a ti nagyságtok előtt és hazafias készséggel fűzzük homlokotok köré az elismerés babékoszoruját. Isten óvjon benneteket, Isten áldása legyen rajtatok!

Tisztelt gyászoló Közönség! Busan rezzgő hangokat ad ajkamra bánatos lelkem, midőn Szigetvár városa nevében búcsút veszek e korán eltávozott hős kedvesüktől, ki miénk volt életében és miénk maradt poraiban is.

Te hős ifju, édes magyar vérem! ki gyermek korodban jóemlékü tanítványom valál és kinek lelkében hivatásom szerint megrögzítém a hazaszeretet kimondhatatlanul boldogító érzetét, hálásan elismerjük rólad, hogy híven teljesítéd a haza iránti kötelességedet. A legnagyobb áldozatot hoztad, meghaltál érte. Búcsuzól Szigetvár közönsége nevében mondom: Károly! édes vérünk Isten veled!

A beszéd valóban mélyreható remek conceptiója volt. — S előadójának szivreható szép szavai után, szem nem maradt szárazon a temetőben. Mindenki könyezett! A mélyen sujtott szülők pedig fuldokló, görcsös zokogással álltak a sirnál, melybe egyetlen támaszukat reménységüket élete virágában kellett eltemetniök. De némileg szolgájon vigaszul, hogy Szigetvár népe valláskülönbség nélkül osztozik az ó mérhetetlen fájdalomkban, melynek enyhítésére adjon nekik gyógyító balszamat a Mindenható!

Végül megharsant a kürt imához és ami kedves hős földink koporsóját lebocsájtották a nyirkos sirgödörbe s virágokkal vegyest hullott rá az anya föld röge, mely tompán dübörgött a koporsón, mintegy emlékeztetni akart bennünket e hang arra, hogy őt ki értünk küzdött és halt hősi halált, ne felejtjük el soha.

A háborus világ hírei.

A török szultán királyunkhoz.

(Konstantinápoly, dec. 4. A török szultán Belgrád eleste alkalmából megleghangu táviatban üdvözölte királyunkat.

Fényes török győzelmek.

Konstantinápoly, dec. 4. (Hivatalos táviraf.) A főhadiszállásról jelentik, hogy a török csapatok a Csoroch folyó zónájában nagy sikereket értek el. Részletek még hiányoznak. (A miniszterelnökség sajtóosztálya)

Hivatalos jelentés Belgrád bevételéről.

(Budapest, dec. 4.) A déli hadszíntérről jelentik: Csapatainknak, a Kolu-barán át való győzelmes előnyomulása az ellenséget arra kényszerítette, hogy Belgrádot, melynek védelmi művei észak ellen irányultak, harc nélkül adja föl, nehogy a helyőrséget az elfogatás veszélyének tegye ki. Csapataink a Száván át és déli irányból hatoltak be Belgrádba és elfoglalták a várostól délre elterülő magaslatokat. A középületeket, közté Németország és Ausztria-Magyarország követségi palotáit nyomban katonailag biztosították. Az arcvonal többi részén az ellenség visszavonulóban lévén és saját oszlopaink a feneketlen uton csak lassan juthatván előre, csupán kisebb harcok fejlődtek ki az ellenséges utóvédekkel, akik közül mintegy 200 embert foglyul ejtettünk.

Katonáinknak a harctéren

a téli háboru borzalmait ellen prémre van szükségük. Akiknek ilyen birtokukban van, küldjék e címre: „Hadsegélyzőhivatal Budapest, Váci-utca 38. sz.“ — A posta ingyen szállítja.

Bevonuláshoz

Kitünő tiszti bakancsok és kamasnik igen :: olcsón kaphatók ::

Neumann Lipótnénál, Szigetváron.

HIREK.

Igazságügyi áthelyezések. Az igazságügyminiszter H a k s c h József jegyzőt, Bérczi János tálekkönyvvezetőt, Gáts Károly, Katics Ignác és Eckert Aladár irodatiszteleket, valamint Barátius László írnokot a kaposvári törvényszéktől a járásbírószághoz helyezte át.

Sulyosan megsebesült földink. Pár héttel ezelőtt megirtuk, hogy Vaskó Zoltán földink, ki az orosz harctéren 111 napon át, több mint 35 átközelben vett részt és vitézségi érem mellett kitüntetve, most mint sajnálatos értesülünk f. hó 21-én egyik véres átközetben sulyosan megsebesült és most a K. u. k. Krankenhause-ban Wien, — betegen fekszik.

A háborus adatok megőrzése. A belügyminiszter fölhívta Somogyvármegye alispánját, hogy a most folyó háborura vonatkozó adatoknak a későbbi történeti kutatás számára leendő biztosítása végett a háborus eseményekkel kapcsolatos iratok megőrzésére különös gondot fordítson s erre utasítsa a községek előlőrőit.

A moratórium meghosszabbítása. A hivatalos lap közli a pénzügyminiszterium rendeletét, mely az általános moratóriumról szóló korábbi rendeletet érvényességét január 31-ig meghosszabbítja. Az új moratórium-rendelet nagyjában ugyanazon rendelkezéseket tartalmazza, mint az előbbieket.

Ujabb sebesültek. érkeztek vasárnap este városunkba, kiknek egy része a kórházban, másik része pedig az Olvasóegyleti vörös kereszt flók kórházban lett elhelyezve. Az Olvasó egyesületben lévő sebesültek névsora a következő:

Kovács Dániel 19. hgy. Hatvan, Papp Vince 52. gye. Bakonya, Herner Lajos 44. gye. Szekszárd, Grün Emil 22. ve., Moha József 11. gye. Stokanic, Robol János 11. gye. Pizseg, Schmidt József 11. gye. Prága, Mika August 11. gye. Klarán, Turcsenyiszki Péter 19. hgy. Závador, Rubis József 7. hgy. Csivélü, Lukács József 88. gye. Szerszko, Barta Vince 7. hgy. Pibenc, Demeter Kozteg 24. ve. Millje, Czeglédi Sándor 24. ve. Szigetvár, Bognár Mihály 24. ve. Gyöngösmellék, Bliszi János 44. gye. Alcsene, Kovács István 44. gye. Zalaegerszeg, Kolcsár István 44. gye. Zalaegerszeg, Korom János 44. gye. Kísszentmarton.

Ünnepi vacsora a vörös-kereszt kórházban. Belgrád bevétel híreinek megérkezésekor Hoch Ignác kereskedő 40 koronát adott át dr. Rusa Ernőnek, hogy a helybeli vörös-kereszt kórházban ápolt sebesült katonának az örvendetes hír alkalmából ünnepi vacsorát rendezzen, ami még az nap — szerdán este — meg is történt s így a sebesült vitézek is — kiknek legnagyobb része épen a déli harctéren, Szerbiában sebesült meg — emelkedett hangulatban ülték meg Belgrád városának bevétel dicsőséges napját.

A vasuti népfőlkelő őrseg köszönete. A helybeli vasutállomási népfőlkelő őrsegtől levél érkezett tegnap szerkesztőnk-höz, melyben Kaszti István szakaszvezető őrpáncsnok és Puskás Gyula tizedes h. őrpáncsnok, a legénység nevében ez uton is hálás köszönetet mondanak lovag úronyi Biedermann Ottóné uraszonynak báró

Biedermann Rezső nagybírtokosnak, Hónig Aladár nagybérlőnek és Vass Gyula számtartónak, azon jólelkűségükért, hogy az őrségi szoba fűtésére tüzfát voltak kegyesek adományozni.

— **Születés, házasság és halálozás.**

Az anyakönyvi hivatal kimutatása szerint november havában Szigetváron született: 8 fiú és 4 leány. Házasság: Darázi József rk. Horváth Mária rk. — Patkó József rk. Bedekovits Anna rk. — Tóth Tivadar rk. Gelencsér Julianna rk. — Halálozás: Lucz János 2 éves (kórház), Májsztrovits Mária 45 éves (kórház), Gáspár Erzsébet 4 hó, Kisaszondi József 6 éves, Márki József 6 éves, özv. Csenterits Mihályné 91 éves, Patai István 75 éves, Brigovác József 92 éves, Kolovics Imre 6 hó, Kovács József 77 éves, Kohn Vilmos 54 éves, Barbarits Verona 78 éves, özv. Maretics Józsefné 63 éves (kórház), Grófcsics Vendel 77 éves, Ivanovics Jánosné 68 éves (kórház), Bence István 44 éves (kórház). — Összesen 16

— **Intézkedés a sóhiány megszüntetése miatt.** A kereskedelmi miniszter Szigetvár nagyközség elöljárósága által hozzá intézett távirati kérelemre leiratban értesítette az elöljáróságot, hogy a m. kir. államvasutak már is utasítva vannak, hogy a sószállításához szükséges kocsikat a lehetőséghez képest bocsássák rendelkezésre.

— **Oroszországban beszüntették a német lapokat.** Orosz hivatalos rendelet szerint jövő év április 1-ig Oroszországban létező összes német lapoknak egyszer és mindenkorra meg kell szünni.

— **Hadikölcsönjegyzések a barcsi járásban.** A barcsi járásban a következő összegű hadikölcsönjegyzések történtek: a barcsi körjegyzőség 8900 K, a babócsai körjegyzőség 6700 K, a komlósi körjegyzőség 3500 K, az erdőcsokonyai körjegyzőség 11.650 K, a szuloki körjegyzőség 4000 K, a kálmáncsai körjegyzőség 3100 K, az istvándi körjegyzőség 4000 K, a darányi körjegyzőség 3400 K, a kastélyosdombói körjegyzőség 700 K, a lakócsai 7600 K, a felsőszentmártoni körjegyzőség 17.000 K, összesen 70.550 korona. Magánosok jegyzése 597.300 koronát tett ki és így az összes jegyzés 667.850 korona a barcsi járásban.

— **Karácsonyi postacsomagok küldése.** A hadügyminiszterium sajtóirodája a karácsonyi postacsomagok küldését illetően a következőket teszi közhirre: A hadvezetőség, dacára minden esetleges nehézségeknek, amely a tábori csomagok kézbesítésével jár, elhatározta, hogy december 5. és december 15. közötti időben az összes csapatok számára engedélyezi a csomagküldést, a következő megszorításokkal: A csomagnak az öt kilogrammnyi súlyt és a hatvan centiméternyi terjedelmet (minden irányban) nem szabad meghaladni. A csomagoknak ruhaneműeken kívül romlásnak ki nem tett étel- és italanyagokat is szabad tartalmazniuk, például füstölthúst, szárított kolbászokat, szalámit, sajtot, kétszersültet, cakest, csokoládét, teát, konzervet. Cigaretta és szivarok is küldhetők. A csomagokat az időjárásnak ellenállóan kell elkészíteni, leginkább viaszvázsonba, vízhatlan szövetbe kell göngyölni, vagy ládába helyezni. A címet magára a göngyölegre kell szembetűnően ráírni s benn a csomagban is el kell helyezni egy címmel ellátott papírlapot. Értéktaigyak küldése mellőzendő. Ha a csomag netalán elvész, azért felelősségre senki sem vonható. Egy ilyen öt kilogram-

mos csomag küldési díja hatvan fillér, amelyet helyegekben kell leróni. A nem kézbesíthető csomagokat nem juttatják vissza, hanem azok tartalmát a legénység között osztják szét.

— **A katonák meleg ruhája.** A harc tereken küzdő katonák részére dr. Rusa Ernőné, mint a szigetvári vöröskereszt fiók egyesület elnöknőjének szeretet adományként az alábbirt adakozók a következő meleg ruhákat adományozták, melyek a hadsegélyző-hivatalhoz el is juttatottak: Farkas Gyuláné (főszolgabíróné) 3 hősapka, 3 pár érmelegítő, Hegyessy Janka 4 pár érmelegítő, gróf Hoyos Miksáné (Németiad) 12 drb. hősapka 6 drb. hasmelegítő, 8 nyul gerezna, 1 őzgerezna. Huszár József 1 trikó 1 hősapka, Marton Jánosné (B-Szentlőrincz) 2 pár érmelegítő, özv. Müller Jánosné 2 hősapka 2 pár érmelegítő, Osesodál Jánosné 10 db nyul gerezna, Dr. Polgár Kálmán 2 hősapka, 1 pár érmelegítő. Dr. Rusa Ernőné 6 drb. különféle szőrmés vad gerezna. Somsich Blanka grófnő (Patosfa) 6 pár érmelegítő, Stern Ilonka 1 hasvédő, 2 hősapka, 1 pár érmelegítő, 1 pár térd védő, Steiner Róza 2 pár érmelegítő, Stephaich Pálné (Görösgal) 10 drb. hasvédő, Schuhmayer Béláné (Somogyhatvan) 6 drb. haskötő, 2 pár érmelegítő 1 pár térdmelegítő, 2 drb. hősapka, Takács Lajosné 1 hősapka, 2 pár érmelegítő.

— **A forró törkölybe esett.** Pálínka-főzés közben történt a napokban hogy Lengyel István 43 éves helybeli lakos a forró törkölybe esett és súlyos égési sebeket szenvedett. Beszállították a közorházba.

— **A családtagok részére kiállított arcképes igazolványok.** Az állami, törvényhatósági alkalmazottak és községi s körjegyzők családtagjai részére kiállított arcképes igazolványok alapján már ez év december 1-től kezdve válthatók a vasuti pénztárnál félárú jegyek. Az arcképes igazolványok ugyan 1915. év január 1-től vannak kiállítva de a kereskedelmi miniszter rendelkezése folytán már ez év december 1-től használhatók. Az eddigi rendszer, a minden egyes utra való külön kedvezménykérés sok hiábavaló munkát okozott s ne hogy decemberben még a régi rend alapján molesztálják az államvasuti üzletvezetőseket az igazolványok kiállításával; a kormány korábbi életbeléptette az új rendet.

— **A jellegű levelek.** A kereskedelemügyi miniszter utasította a postahivatalokat, hogy a hírlapok és ezek kiadóhivatalai vagy egyéb szervei továbbá a dohánytőzsdék hirdetési irodák, áruházak és más vállalatok címére érkező mindazokat a leveleket, levélzölapokat stb., amelyek ezekre a címekre szólnak ugyan, de valamely betű, alcím stb. útján (például . . . kiadóhivatalnak „B”-nek vagy „Gyöngyvirág”-nak stb.) közvetítésére vannak szánva s általában a melyekről külsőleg felismerhető, hogy jellegűek, ne kézbesítsék, hanem mint térti küldeményt kezeljék. Mint a Budapesti Levelező értesül, hasonló, a hadi állapottal egybefüggő intézkedés történt a német, az osztrák postaterületen, tehát ezekre a területekre sem lehet ily közvetítésre szánt címmel ellátott levelezést továbbítani.

— **A háboruban elesettek családjaiknak nyugdíja.** Mindazon családok, kiknek családfelei a harctereken elesettek, az államtól már előre kidolgozott tervszerinti ellátásban részesíttetnek a háború után, amennyiben ellátásnak lehet nevezni az alábbiak szerinti járandóságokat. Élethossziglan, illetve újabb házasságáig jár nyugdíj annak az özvegynek, kinek férje a harctereken szerzett

sebesülésben önhibáján kívül ott szervezet járványos betegségben vagy pedig a hadjárat fáradalmainak következtében halt meg. Hadapródörmmester özvegyének 300 korona, szakaszvezetőnek 144 korona, káplár özvegyének 120 és közlegény özvegyének 72 korona jár évente. Ha azonban a férj a tűz vonalban esett el, 50 százalékkal nagyobb nyugdíj jár az özvegynek. Ezenkívül minden törvényes gyermek után évi 48 kor. neveltetési pótlék a nagykorúságig utalható ki. Bizony szerény, igen szerény ellátás ez.

— **A megyei tisztviselők állásának meghosszabbítása.** A magyar törvényhozás a múlt évben, tekintettel az államosításra, a vármegyei tisztviselők restaurációját felfüggesztette s a választott tisztviselők mandátumát 1914. év végéig meghosszabbította, abban a reményben, hogy egy év alatt ető alá hajtja a vármegyei közigazgatás államosítását. Ha a háború ki nem tör, a benyújtott törvényjavaslatokat rég letárgyalták s a törvény szentesítve végrehajtást is nyert volna. Felmerült a kérdés, mi történjék most? Tartanak-e a vármegyéket decemberben tisztújítást, vagy a törvényhozást hívják össze s újabb törvénnyel adjanak a vármegyei tisztviselőknek egy vagy két évre mandátumot? A restaurációt nem lehet megtartani, mert az hat évről hatévre, szól s az államosítást ily hosszú időre elhalasztani nem akarják, de meg azért se lehetne megtartani, mert sok tisztviselő hadbavonult s ezek be sem adhatnák pályázati kérvényeiket. A kormány törvényhozás útján fog újabb mandátumot biztosítani a vármegyei választott tisztviselők részére s e végből a f. hó folyamán egybeül a törvényhozás mindkét háza, hogy a fölhatalmazást megadja.

— **Sebesültek napidíja.** Azok a legénységi állományban levők, akiket az egészségügyi intézetek magánápolásba hozzátartozókhoz bocsátottak ki s akik a miniszteri rendelet értelmében szabadságolási igazolvánnyal látattak el, a szabadságolás idejére minden más díj helyett napi 2 korona dtalányt kapnak. Ez az általány szabadságolás esetén az egész szabadságolás alatt négy hétre jár, hosszabb időre szóló szabadságolás esetén a szabadságra bocsátó egészségügyi intézetnek előre kell a négy hétre járó illetményt kiutalni. A további szabadságidőre az illetményt utólag a kiegészítő csapattesttől kapják, amelynél a szabadságidő letelte után jelentkezniük kell. A kiegészítő csapattestek föl vannak hatalmazva, hogy hat hétnél tovább tartó szabadságolás esetén a szabadságoltnak kérésére havonként utólag a posta útján megküldjék. A postautalványokra Ausztriában ráírandó: „Saját kezéhez”. Magyarországon magyar nyelven: „Csak a címzett saját kezéhez, minden helyettesítés kizárásával”.

— **Elküldték a szeder-teát a katonáknak.** A kultuszminiszter körrendeletében fölhívta a népiskolák, a gimnáziumok, főiskolák, polgári fiú- és leányiskolák, tanítóképző intézetek vezetőit, hogy az iskolájuk tanulói által szedett szedercesze leveleket megfelelő tömegekbe összegyűjtve, lehetőleg zsákokban, a honvédelmi miniszterium hadsegélyző hivatal címére Budapestre küldjék. A kereskedelmi miniszterrel történt megállapodás szerint a hadsegélyző hivatal részére föladott szederlevél-csomagok vasúti szállítása az államvasut vonalain ingyenes. Az egy-egy helységben lévő iskolák a gyűjtött szederleveleket együttesen adják föl.

— **Meghalt a kis komédiás.** Az Erzsébetnapj vásár alkalmával volt itt Szigetváron. És két estén át mutatkozott be a vendéglőkben a közönségnek kis nővéreivel a 10 éves Herrgoth András cirkuszi kis komédiás és a korcsma szobák padlóján a szokásos meghajtások és csók intések után ügyesen ugráltak komédiáztak és gyűjtöttek 10 — 20 fillérezeket. Most azonban részvétellel olvastuk a kaposvári lapokban (mert Kaposváron lakott édes anyjával a kis művész) hogy hosszas szenvedés után meghalt.

— **A kevert liszt forgalomba hozatala.** A lisztkeverésről szóló f. évi november 8-iki 8317. M. E. sz. rendeletet egy legközelebb kibocsátandó miniszteri rendelet akként fogja módosítani, hogy a liszt előállításával nem foglalkozó iparosok és kereskedők a raktárakon levő régi lisztfajtákat f. évi november hó 25-ike után is bizonyos újabb átmeneti időig még eladhatják. A pécsi kereskedelmi és iparkamara ehnelőző figyelmet fordít a liszt eladásával foglalkozó kereskedőket, hogy a raktárakon levő lisztfajtákat f. évi november hó 25-ike után is a kibocsátandó rendeletben meghatározandó újabb átmeneti időig eladhatják. A kereskedelmi m. kir. miniszter rendeletileg utasította az iparhatóságokat, hogy emiatt kihágási eljárást ne indítsanak.

— **Bosszuálló anya.** Föl gyújtotta a saját gyermeke ajtaját. Mint lapunknak jelentik, most szerdán a reggeli órákban Mérenye községben tűz ütött ki. Lángba borult Kocsi József pajtája és istállója s úgy az istálló mint a pajta, a benne lévő gazdasági eszközökkel és takarmánnyal 2400 kor. értékben porrá éget. — A tűz ácsapott a szomszédos Czompó János kertjébe hol egy nagy kazal szétta és a pajta lett a lángok martaléka Czompó kára 868 korona. A csendőrségnek sikerült a nyomozás folyamán megállapítani, hogy a tüzet a káros édes anyja Kocsi Erzsébet idézte elő, ki már többször megfenyegette leányát, hogy fölgyújtja a pajtáját. Mint a jelentésben olvassuk azért követte el az anya ezen borzalmas tettét, mert elzüllése miatt őt a gyermekei nem szívelhették és ezért állott boszút. A csendőrség a bűnös asszonyt letartóztatta.

Szerkesztői üzenetek.

D. Vilma. Akármenyi lesz is a kérlelni valója, csak forduljon hozzánk bizalommal, minden kérdésére a legnagyobb készséggel megfellelünk.
Nusika. Virágot és cukrot mindig el lehet fogadni. Ebben nincs semmi megrónni való.
J. K. L. Hosszabb cikkekre most nincs helyünk.
V. A. Szabadszentkirály. Szíves értesítéset részvétellel vettem tudomásul. Üdvözöld nevében is a ebesült hóst.

R. J. Zagyab. Megemlékezését köszönjük, Mihály úrnak engedni árunk. Üdvözlét.

H. Ákos Budapest. Köszönettel vettük. Jóni fog. Üdv.!

Dr. E. K. Debrecen. Neked is a fenti üzenet szól. Szervusz!

B. A. Helyben. Nem igaz abból egy szó sem.

W. E. Lundenburg. Köszönjük a szíves megemlékezését. Levél meg. Üdvözlét.

M. Gy. Trebinje. Máskor is keressen fel bennünket. Bizony elég nem jól van a dolog. Lev. lapot megkaptuk. Mindnyájukat üdvözljük.

K. A. Ilyen háborús időben apró esepő, veszekedésre sajnáljuk a nyomdafestéket.

Felelős szerkesztő: BÁRVÁRTH GYULA

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, akik felejtethetetlen fiunk

ifj. KAIN KÁROLY

hősi halála alkalmával bennünket őszinte részvét kívánataikkal felkerestek, hogy azzal elviselhetetlen fájdalmunkat enyhítsék és a temetésen résztvettek ezuton mondunk hálás !! köszönetet. !!

Szigetvár, 1914. december 5.

KAIN KAROLY ÉS NEJE.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon erkölcsi testületek, állami és magánhivatalok tisztviselői, valamint egyesek, kik Szigetváron elhunyt felejtethetetlen drága jó fiam,

Marosán Péter

okl. tanító, a 33-ik gyalogezredbeli katona ravatalára koszorút helyeztek és temetésén megjelentek, s mély fájdalmamat részvétükkel enyhítették, fogadják ez uton hálás köszönetem nyilvánítását.

Szigetvár, 1914. december hó 3-án.

MAROSÁN JÁNOS,
SZÉKUDVAR, (Arad-m.)

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabonakereski jelentése szerint
Árak 50 kilogrammonként értendőnek.

Szigetvár, 1914. december 4-én.

Buza	—	K	—	19.—
Rozs	—	„	—	14.50
Árpa	—	„	—	12.—
Zab	—	„	—	10.—
Tengeri csöves	—	„	—	8.50
Csinkvantin	—	„	—	10.—
Bab	—	„	—	30.—
Tökmag	—	„	—	10.—

„Használjunk hadisegély postabélyegét.”

FOG

huzást
tömést
kezelést
ápolást

— teljesen fájdalom nélkül végez —

Fodor L. Lajos

vizsgázott fogtechnikus

Kaposvár, Korona-utca 10. sz.

58431. sz. m. kir. szabadalom. Az el-törhetetlen, egy darabból öntött kézi faragásu aranyhidak, fogak, koronák, csapfogak stb. Magyarországon egyedül jogosított készítője.

Kétféltizedes márkájáról több hatósági hivatalos elismeréskönyv.

ORVOSOK

bizonyítják, hogy a valódi gyógyszer
köhögés ellen a

Kaiserlee
Mell-Karamellák
a „3 fényével”

Millióknak használt már

Köhögés

rekedtség, elnyálkásodás,
katarrus, fojtó és száraz-

köhögés ellen, és használata elejétv eszi a meghűlésnek, a harctéren küzdőknél.

6100 elismerő levél orvosoktól és ma-

gánosoktól, a biztos hatásról. —

Izletes és könnyen emészthető bonbon: Csomagonként 20 és 40 fil.-ért, Dobozonként 60 fil. Harctéri csomag 30 fil.

Szigetváron kapható Salamon Jenő gyógyszerésznél
és minden jobb tusszeráztelen.

Karácsonyi ajándéktárgyak, képeskönyvek, imakönyvek, képeslapok, dobozlevélpapírok, fali és zsebnaptárak, stb. stb.

olcsón kaphatók

a Szigetvári Részvénynyomda könyv-, papir- és írószer-kereskedésében.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Szigetvári Könyvnyomda és Lapkiadó Részvénytársaság” könyvnyomdájában.